

Mit lehet, és mit nem szabad modernnek mondani a kisosztályok matematika oktatásában

Matekovits Mihály

Temesvári Gerhardinum Líceum

matekovits@arad.astral.ro

Fontos, hogy a diákok jól tudjanak számolni, de nem kevésbé fontos, hogy gondolkodni tudjanak, sőt, ez még sokkal fontosabb. Aki nem tud gondolkodni, esetleg feleslegesen, bonyolultan számol, és gyakran nem is azt számítja ki, amit kellene: tehát végeredményben rosszul számol! (Rényi Alfréd).

A tanítók, illetve az általános iskolai tanárok különböző módon viszonyulnak a modern szóhoz, illetve ennek gyakorlati jelentőségéhez. Elég a szorzótáblát megmutatni a második osztályban, azután úgymint a számológépen keresik a hatszor hármat. Vagy be kell vágja minden gyermek, mint egy verset. Esetleg gondolkozzanak közben logikusan (ha 5×8 az 40, akkor 6×8 az 8-cal több). Pitagorász tételét, vagy más mértani szabályt szigorúan kérdezzük vissza (feleltetés), vagy hagyjuk, hogy minden esetben keresse és nézze meg a diák a szükséges összefüggéseket. Dolgozatoknál, versenyeknél vagy akár vizsgán hagyjunk minden eszközt (könyv, füzet, képlettárak, okos telefon) a diák keze ügyében, vagy tiltsuk el ezek használatát.

Valójában, az elemi (I-VIII) osztályos matematika oktatásban a tanár feladata az osztálynak, csoportnak vagy egyénnek megfelelő módszer megtalálása, annak következetes alkalmazása. Lehet összehangolni a "régit" az "újjal" módszertanilag, de attól, hogy elégtelen minősítést kap a diák, mert nem tudja Pitagorász tételét, még nem fogja tudni. A nádpálca módszer lejárt, a tölcserrel töltés csak irodalmi fordulat - a matek tanár dolga megtalálni a pálca és tölcser nélküli lehetőségeket. József Attila szavaival élve: Ez a mi munkánk, és nem is kevés.

Hivatkozások

- [1] Rényi Alfréd: *Ars Mathematica* - Typotex Kiadó, Budapest, 2005
- [2] Pólya György: *Mathematical discovery - A problémamegoldás iskolája*, Tankönyvkiadó. Budapest, 1985
- [3] Matekovits Mihály - Kiss Anna: *Matekozik a család*, Magister'93 Kiadó, Budapest, 1997